

SOBRE LA CONSTITUCIÓ APOSTÒLICA “EPISCOPALIS COMMUNIO”

Aquest mes passat, del 3 al 28 d'octubre, tal com anunciàvem en l'anterior número de “Pedres Vives”, ha tingut lloc el Sínode dels Bisbes sobre “els Joves, la fe i el discerniment vocacional”.

Però molt poc abans, el passat 15 de Setembre d'enguany, el Papa Francesc ens va regalar un document sobre el Sínode dels Bisbes, que és molt important per a la vida de tota l'Església. I, per remarcar-ne la importància, el Papa va voler donar-li la categoria màxima de “Constitució Apostòlica”.

Si ens fixàvem només amb el títol del document, podríem no donar-hi gaire importància; com si fos tan sols destinat als bisbes; com si a nosaltres, els cristians més senzills, no ens afectés. Tanmateix, la intenció del Papa va molt més enllà; ell desitja que, a través d'aquest document, es pugui renovar tota l'estructura de l'Església, des de la manera d'actuar del Pontificat, l'Episcopat i el Col·legi Presbiteral fins la de tot el Poble de Déu.

Ja a l'inici del seu pontificat el Papa Francesc en l'exhortació apostòlica *Lumen Gentium* ens deia:

“Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota l'estructura eclesial esdevingui un camí adequat per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació.” (L.G., 27) Doncs bé, amb aquest document, el Papa vol dur a terme aquest somni seu.

És cert que, en primera instància, el document va adreçat al Sínode dels Bisbes, ja que conté la nova normativa per la qual es regeix el Sínode dels Bisbes. Recordem que el Sínode dels Bisbes, des del Concili Vaticà II, s'ha anat reunint periòdicament cada tres anys per tractar alguns dels temes considerats més urgents en la vida eclesial. Fins ara, era la Secretaria del Sínode dels Bisbes qui prenia la iniciativa de fer un document previ com a eina de treball que es distribuïa a les diverses diòcesis per tal de fer les aportacions adients que després es debatien al Sínode dels Bisbes. Doncs bé, a partir d'ara, el Papa vol que en aquesta iniciativa hi pugui participar tothom: “El procés sinodal té el seu punt de partença i també el seu punt d'arribada en el Poble de Déu” (*Ep. Com.*, 7).

Per entendre-ho millor, intentem esbrinar què significa el mot “sínode”. És molt important copsar bé el significat d'aquesta paraula, perquè ens indica una característica essencial de la vida de l'Església i de la mateixa vida de Déu, u i tri, a imatge del qual hem estat creats.

L'arrel d'aquesta paraula ve del grec i és composta de dues paraules: “sin” = amb, i “odos” = camí. Per tant, “sínode” significa la unió de dos o més per *caminar junts*, per actuar de comú acord. I, per contrast, quin seria el significat contrari de sínode?: solitari, individualista. Per tant, la paraula sínode i la paraula comunitat s'assemblen molt.

El Papa desitja que tota l'Església sigui sinodal i que, respectant els diversos serveis jeràrquics i ministerials, tots els batejats amb el seu “sensus fidei” (sentit de la fe) participin en la vida de l'Església i en el “consensus Ecclesiae” (consens de l'Església), que resulta no per còmput de vots sinó per l'acció de l'Esperit Sant, que és l'ànima de l'única Església de Crist. Així, “l'activitat del Sínode dels Bisbes podrà d'aquesta manera contribuir al restabliment de la unitat de tots els cristians, segons la voluntat del Senyor (cf. Jn 17,21)” (*Ep. Com.*, 10).

Tots els creients conformem l'Església, el Cos Místic de Crist, la família dels fills de Déu; i avui necessitem fer ús de la imaginació per tal de cercar tots els medis al nostre abast perquè aquesta família no sigui un concepte abstracte, sinó una realitat ben viva, de portes obertes, on tothom se senti convidat a participar-ne.

Aquest document ens ve a dir que tot això, que és tasca primordial dels bisbes, també ens ateny a tots nosaltres. I, si fem camí junts i units a Jesús, escoltant-lo a ell, que és camí, veritat i vida, és ell mateix qui ens ensenyarà en cada moment com fer. Sense Jesús, no podríem fer res; però ell ens ha promès estar sempre enmig nostre si ens apleguem en el seu amor (cf. Mt 18,20).

Mn. Manel Serradell

***“El Sínode és una injecció d'esperança per al món
i per a l'Església.”***

(cardenal Cyprien Lacroix, arquebisbe de Quevec, a “Religión Digital”, 26-X-2018)

I N F O R M A C I O N S

✓ **BAPTISMES**

- Durant el mes d'octubre tingué lloc el bateig de:
- Teo Flores Pueyo 20.10.2018 El Pont de Suert

✓ **DEFUNCIONS**

- Durant el mes d'octubre tingueren lloc les exèquies de:
- Teresa Joven Ruiz 2.10.2018 El Pont de Suert

✓ **INTENCIONS DEL SANT PARE PER AL MES DE NOVEMBRE**

Per la pau, perquè el llenguatge del cor i del diàleg prevalgui sempre per damunt del llenguatge de les armes.

✓ **INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL PER AL MES NOVEMBRE**

Pels cristians perseguits, perquè sentin el consol i la fortalesa de Déu, com també l'ajut de la nostra pregària. I a fi que mai no s'invoqui el sant nom de Déu per justificar la violència i la mort.

AGENDA PASTORAL DE NOVEMBRE

DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA
1	Eucaristia Tots Sants	Vilaller: 11:00 El Pont de Suert: 12:00
1	Sant Rosari	El Pont de Suert - Cementiri: 16:00 Vilaller - Església: 17:00
2	Visita als Pobles – Eucaristia	Les Esglésies 12:00
2	Eucaristia pels Difunts	Vilaller: 17:00 El Pont de Suert: 19:00
3	Visita als Pobles – Eucaristia	Senet: 17:00
6	Reunió del grup de Pastoral de la Salut	El Pont de Suert: 19:45
8	Reunió d'Arxiprestats	Lleida-Casa Sacerdotal 10:30
11	Visita als Pobles - Eucaristia de Sant Martí	Llesp: 13:00
12	Visita als Pobles – Eucaristia de Sant Martí	Castellars 20:00
14	Missa a la Residència	El Pont de Suert 11:30
17	Bateig	El Pont de Suert 12:00
19	Recés de Preveres	Lleida-Casa Sacerdotal 10:00
23	Festa del Patró: Sant Climent	Vilaller 17:00
24	Visita als Pobles – Eucaristia de Sant Climent	Iran 13:00

PRENEU-NE NOTA: Des del dia 31 d'octubre, durant l'horari d'hivern, la **missa dels dissabtes i vigílies de festa** al Pont de Suert serà una hora abans: **a les 19:00 h.**

UN BISBE LLEIDATÀ AL JAPÓ

El papa Francesc ha nomenat el lleidatà Josep M. Abella, bisbe auxiliar d'Osaka (Japó) fa alguns mesos. El Pare Abella és missioner claretà, ha viscut molts anys al Japó i a Roma, i ha viatjat per tot el món com a superior general dels Claretians. Fa poques setmanes va venir a Catalunya i a la seva ciutat natal.

Sant Antoni Maria Claret, un model de santedat

Sant Antoni Maria Claret va néixer a Sallent (Barcelona) a l'any 1807 i va morir a l'abadia de Fontfroide (França) el dia 24 d'octubre de 1870. És el fundador dels Pares Claretians, congregació dels Missioners Fills de l'Immaculat Cor de Maria (*Cordis Mariae Filii* – CMF). Va ser Arquebisbe de Santiago de Cuba, confessor de la reina Isabel II i, sobretot, es va dedicar incansablement a l'evangelització, d'acord amb el seu lema episcopal: *Caritas Christi urget nos* (ens esperona la caritat de Crist). Va ser canonitzat per Pius XII l'any 1950. Se celebra la festa el dia 24 d'octubre.

Sant Antoni Maria Claret, bisbe.
Cor abrandat d'amor, amunt i avall,
predicant l'evangeli sens fatiga
formant comunitat amb els germans.

La missió és la febre que hi ha dintre
i t'empeny cap enfora, a xics i grans,
per fer-los un regal, que es diu Maria.
Ella ens dona Jesús, el Déu fet carn.

Com pot tanta grandesa caber en ma vida?
Només pot fer-ho un cor enamorat
de la creu, que és la font de l'alegria
i és l'empremta del Crist Ressuscitat

Gràcies pel teu amor!
Gràcies, Pare Claret!
Amb els peus en aquest món,
Guia'ns sempre cap al cel!

T O T S S A N T S

El motiu de la festa de Tots Sants és celebrar la comunió de vida que ens fa ser una sola cosa en Crist. És festa gran!

Un dels principals fruits d'aquesta comunió és comunicar-nos els uns amb els altres i expressar-nos sense cap mena de por. Podem mostrar-nos tal com som sense ser jutjats! I tots ens ajudem -uns des del cel, d'altres des de la terra- a consolidar l'edifici de l'Església, cos de Crist: "Formeu un edifici construït sobre el fonament dels apòstols i els profetes, que té el mateix Jesucrist per pedra angular" (Ef. 2,20). És festa pasqual per la qual tots els sants sabem que ja hem ressuscitat a la vida eterna.

Tots som cridats a viure eternament, però hi ha qui prefereix amagar-se rere la mort a fi de no compartir res amb ningú ni participar dels béns en comú. La comunitat cristiana, però, té com a característica essencial la unitat, que corona la comunió fraterna: "Tots els creients vivien unit i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú" (AC 2,44-45).

La vida de fe és un entrellaçat de llums i ombres. En els moments més difícils la solitud és més punyent pel dolor i el fracàs. Però l'esperança és l'espai humà de comunicació. Cal mostrar-nos pobres i humils als germans tot acollint-los amb agraïment i escalfor maternal. Qui practica la virtut de comunicar-se amb senzillesa assegura l'obediència filial al Pare del cel. Els autosuficients no poden comunicar res; si més no, ho faran als qui, com ells, són rics de si mateixos.

La comunitat dels sants, l'Església pelegrina i la triomfant, viu l'espiritualitat de la nova i eterna aliança d'amor. El nostre bon Déu vol veure'ns satisfets i que reconeguem aquesta felicitat com un do seu. La plena comunió de vida és fruit de comunicar-se sense parar ni un instant. És el miracle de l'amor, que ens fa ser u en el cos de Crist ressuscitat. La festa de Tots Sants celebra que la història humana està culminada per la resurrecció dels morts, la pasqua de Crist.

(*reflexions espirituals*, de l'obra inèdita de **Francesc Casanovas**)